

Odmev iz Afrike

Ilustrovan mesečnik
v prosep afriških misijonov.

Izdaja:
Klaverjeva Družba.

Upravništvo:
Ljubljana, Pred škofljo 8, II. nadstr.
Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike, ilustrovan mesečnik v prospeh afriških misijonov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, laškem, francoskem, angleškem, ogrskem in portugalskem jeziku. Blagoslovljen po Piju X. Stane za celo leto K 1.50. Naroča se pod naslovom: *Filljalka Družbe sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred Škofijo 8, II nadstropje; Trst, via Sanità 14.*

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve Družbe gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, Rim, via dell'Olmata, 16.

Vsebina številke meseca sušca:

Spomini iz Dar-es-Salaam-a. (Sestra Beatriks, O. S. B.) — Iz apost. vikarijata Eritreja. (Škof Carrara.) — Misijon sv. Jožefa v Pófiré - Obrežje slonove kosti. (Apost. prefekt p. Bedel.) — Poročila Propagande. — Kratka misijonska poročila. — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Slika: Obrežje Dar-es-Salaam-a.

Darovi

od 1. do 31. grudna 1913.

Za afriške misijone: Hladnik H 1 K, N. N. 1 K, Amič F. 2 K 40 v, Grebenc J. 20 K, N. N. 40 v, N. N. 4 K, preč. g. župnik Seigerschmied 10 K, Damiš J. 1 K, N. N. 3 K 60 v, Pušnik M. 40 v, N. N. 30 v, po cerkveniku Resnik J. nabrano 1 K, Cergol J. 2 K, Tesnar F. 40 v, Brolich M. 2 K, preč. g. Dr. G. Pečjak 8 K, Furlan J. 2 K, Zagoričnik J. 5 K, Burden M. 1 K, Novak F. 2 K, Korošec J. 50 v, Rozman M. 2 K Prašnikar J. 1 K 50 v, po vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega 3 K, Bergant M. 2 K, Kodermac T. nabrala 30 K, Košuta K. 5 K, preč. g. Kurinčič J. 10 K, Gregorc M. 90 v, Kokalj M. 50 v, preč. g. kanonik Kajdiž 1 K, Seražin S. 2 K, po Širca R. nabrano kot miloščina za sv. leto 22 K, Horvat M. 1 K 80 v, po nabiralniku 1 K 26 v, za misijonarje: V. Krštan 3 K, za mali cerkveni zvon: Macun F. 2 K, Šamperl J. 4 K 75 v, N. N. 4 K, N. N. 6 K.

Za sv. maše: Po M. Skwarce od neim. osebe 2 K, Vatel A. 6 K, Merva H. 16 K, Merva T. 4 K, Premrl F. 6 K, Proj M. 10 K, Rozman L. 2 K, N. N. po J. Žnidaršič 4 K, Poženel M. 8 K, N. N. 2.

Za stradajoče: Švegelj J. 1 K, N. N. 2 K, nabrala A. Sedej 10 K 46 v, N. N. 1 K, Vidovič A. 6 K, Ozebek K. nabrala 74 v, po J. Žnidaršič od neim. oseb 3 K 60 v, Grimšičar M. 50 v, Ižanc F. 2 K 50 v, Ham J. 20 v, Martinčič 50 v, Esih J. nabrala 10 K 80 v.

Za gobovce: Seljak A. 1 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: J. Dolšak odkupnina za afrikanske sužnje 100 K, Sedej N. botrinski dar za dekilco na ime Neža

Pristanišče Dar-es-Salaam-a.

Spomini iz Dar-es-Salaam-a.

(Piše sestra Beatriks, O. S. B.)

Pred nekaj leti so prinesli v deklinški zavod misijonkih sester sv. Benedikta v Dar-es-Salaamu neko zamorsko deklico staro kakih pet let. Mvanajdi, tako je bilo ime mali deklici, pač še ni uživala nobenih dobrih dni; kajti bila je jako zanemarjena. Trpela je menda dosti lakote, ker v začetku je povžila vse, kar ji je prišlo pod roke, naj je bilo po navadnih pojmih užitno ali ne. Črez kake dve leti je dobila Mvanajdi pri sv. krstu ime Pija. Kmalu nato je zbolela in bilo je jasno, da ne bo več okrevala. Ker je bila že jako razumna, pripravljala jo je sestra, ki je imela skrbeti za deklice, na sv. obhajilo. Casa je bilo malo, ker so moči hitro pešale. Nekega jutra je bil pripravljen v bolniški sobi za otroke oltar in Pija opravljena v belo oblekco in venčkom na glavi je nestrpno čakala, da prejme nebeškega Prijatelja otrok. Vse deklice so spremljale Najsvetejše iz kapele v bolniško sobo ter pokleknile ob priprosto postelj umirajoče tovarišice. Glasno in razločno je ponovila Pija krstno obljubo in prejela z resno pobožnostjo svoje prvo in zadnje sveto

obhajilo. Ostanek dneva je prebila tiho in zbrano ter od časa do časa molila z sestro. Naslednjo noč, zadnjo njenega kratkega življenja, jo je zelo zeblo. Zato je poklicala neko večjo črno deklico in jo prosila, da bi vstala in jo topleje odela. Toda Benedikta ni hotela slišati in se dala motiti v svojem počitku. Pija je zopet prosila: „Pridi vendar, Benedikta in odeni me, zelo me zebe.“ A ona je le zamrmrala: „Nočem.“ Tedaj ji zakliče Pija: „Neveš li, da sem prejela danes ljubega Jezusa in da bom šla kmalu k njemu? Le čakaj, zatožila te bom pri Jezusu, ker mi nočeš pomagati.“ To pa vendar ni bilo prijetno leni Benedikti in je slednjič vstala ter izkazala umirajoči tovarišici zaželjeno uslugo. Že prihodnjega dne je odšla Pija k Jezusu. Benedikte ni zatožila, pač pa bo prosila za svoje nekdanje součenke, učiteljice in dobrotnike misijona mnogih milosti.

Nekega dne — istotako v Dar-es-Salaamu — je lastna mati naravnost zavrгла svojega dveletnega otroka. Vrgla ga je na stopnice misijonske hiše zmerjaje in kričala: „Jaz nočem otroka, skrbite vi zanj,“ potem je odšla in ga pustila ležati. Za ubogega pohabljenega dečka bila je pravzaprav to sreča. Bil je majhen in slaboten kot šestmesečni otrok in ni še znal govoriti nobene besede. Le z bednim jokom in žalostnim pogledom svojih velikih oči, mogla je uboga stvarca razodeti svoje bolečine. Do sester je kazal mali ganljivo udanost. Koprnel je od radosti, ako ga je vzela kaka sestra v naročje. Mnogokrat je sedel mali Jožek na tleh poleg otroške sestre in ako je vstala, da bi vršila kako delo, so ji nepremično sledile njegove oči. Nekega dne smo šle v cerkev k večernicam. Jožek je sedel na dvorišču sam in se igral. Ko smo se vrnile, dirjale so prešerne deklice na dvorišče in nekatere niso vedele družega, kot da so začele dražiti malega Jožefa. V strahu je zbral vse moči, stegnil svoje ročice ter glasno in žalostno zakričal: „Mama, mama.“ Bile so edine razumljive besede, ki jih je kedaj izustil. Hitro ga je vzela sestra na roke in mali se je takoj blaženo nasmehljal. Čez nekoliko dni so prišli angelji po bolnega Jožka, ki ga je zavrгла lastna mati, ter ga ponesli v lepo nebo. Tamkaj bo prosil za spreobrnitev svoje hude matere.

Pridni gobavi otroci v Kwirow.

Iz hiše za gobavce pohitel je že marsikateri zamorski otrok v nebesa. Med prvimi gobavci, ki so prišli meseca vinotoka l. 1909 v zavod, bilo je tudi več otrok. Že v domovini brez starišev in zanemarjeni, se ni nihče izmed drugih bolnikov zmenil za-nje. Saj niso bili njihovi sorodniki.

Tako se ob takih prilikah pokaže pravi duh poganstva. Dočim so zamorci napram sorodnikom skoro prenežni in razodevajo pravo ljubezen opice, se kažejo proti tujcem skoro krute. Zapoved krščanske ljubezni jim je nekaj popolnoma neznanega in neumljivega. In prišla je sestra k ubogim, zapuščenim otrokom, jim dala jedil, obleke ali odejo ter skrbela, da se jim je prineslo vode in kurjave in jim ob enem govorila o ljubem Bogu, ki skrbi za nje, kakor dobri oče. Bil pa je med njimi neki deček Pohera, star kakih 12 let, na katerem so gobe že skoro dokončale svoje uničevalno delo. Na nogah je imel polno gnojnih ran. Prišel je skoro štiri dni daleč in se ni mogel v začetku privaditi in zadovoljiti, kakor tudi 20 njegovih sotrpinov iz istega kraja ne. Poiskusili so z begom, a smo jih spravile nazaj, razun nekaterih, ki so žalibog pomrli med potom od lakote ali slabosti. Pohera se je udal v usodo. Rad in pazljivo je poslušal sestro, če ga je poučevala o poglavitnih resnicah in večkrat jo je prosil, naj moli z njim, da se nauči molitvic. Ko je postal slabejši, bil je že dobro pripravljen za sprejem svetega krsta, ako bi bila sila. Krščen je bil na ime Benedikt. Tekom kratkih dni, ki so mu bili še odločeni, dajal nam je vzgled prave potrpežljivosti in gorečnosti s ponavljanjem kratkih molitvic, ki se jih je naučil.

Neki drug deček iz istega kraja kot Benedikt je bil, žalibog, ravno nasprotno. Vedno pri pouku raztresen domišljjal si je, da mora umreti, če bo krščen in vse prigovarjanje je bilo zastonj. Nekega dne je izginil; začele smo ga iskati, zakaj bolniško sestro je zelo skrbelo, ker še ni bil krščen. Nespametni otrok je žalibog umrl v grmovju. Bog mu bodi milostljiv — saj je bolj iz nevednosti kot iz hudobnosti igril milost svetega krsta.

Neki 9 leten deček Lion je bil zelo svojeglaven in pokvarjen otrok. Ukradel je nekega dne, ker je bil lačen, na polju gobavega jumba (župana) dva koruzna storža. Jumbo, surov in krut mož, je malega tatu zalotil in mu v jezi zasadil nož v čelo. Dosti ni manjkalo in prišel bi ubogi otrok ob oko ali celo ob življenje. Rano je sestra obvezala in začela otroka pripravljati za sveti krst, ako bi bila sila. Radi velike slabosti bati se je bilo hitre smrti, akoravno rana sama na sebi ni bila nevarna. Toda Lion ni hotel slišati ničesar, ne o krstu, ne o smrti. Prihodnje dni ni bilo nič bolje. Otrok je poslušal pouk, molil zraven, a krstiti se ni pustil. Nekega večera mu je rekla sestra zelo resno: „Zdaj moram iti domov in ti se nisi hotel pustiti krstiti. Če nocoj to noč umrješ, in pride tvoja duša pred ljubega Boga, ti bo šlo pač trdo.“

Nato je odšla. Toda ni še prišla daleč, kar zakliče deček kolikor je mogel glasno za njo: „Mama, prosim te, ne hodi proč, pridi nazaj in krsti me zdaj takoj. Bojim se umreti brez svetega krsta.“ Vesela se je vrnila sestra, ponovila še enkrat tri najpotrebnejše verske resnice in krstila bolnika na ime David. Sedaj je bil vesel in srečen in ni se bal več smrti, ki ga je kmalu spremila v večno domovino.

(Konec prih.)

Misijonski dopisi.

Iz apostolskega vikarijata Eritreja.

Prečastiti gospod škof Carrara piše iz Asmare naši generalni voditeljici:

Z božjo pomočjo mi je bilo mogoče že prvo leto mojega bivanja v Eritreji, da sem prehodil ves vikarijat. Na muli sem jezdil skozi vse vasi, kjer so katoličani in akoravno je bilo njih število včasih še tako neznatno, sem vendar delil sveto birmo in potrdil ljudstvo v naši sveti veri. Ubogi domačini so jako pobožni in dohod „Abune“, ki ga še niso videli, se jim je zdel za velik dogodek.

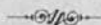
Sestavil sem štatistiko in dognal v svojo veliko zadovoljnost, da je število katoličanov v Koloniji precej veliko, medtem, ko je bilo splošno vedno omejeno in majhno. Njihovo število presega 20.000 ob 295.000 prebivalcev. Vsekakor je iz tega razvidno, da bo pokatoličevanje teh ljudstev stalo še mnogo dela. Vendar ni prikrajšana roka Gospodova in srečna znamenja imamo, ki dajejo našemu ljubemu misijonarju za bodočnost mnogo upanja.

V neizrečeno tolažbo mi je bilo, ko sem na svojem apostoskem potovanju krstil 139 odraslih, katere so pripravili pred kratkim naši duhovniki domačini. Bili so večinoma Kopti, vendar tudi mohamedancev ni manjkalo, katerih so cele družine pristopile k naši veri. Ravno danes sem prejel zopet poročilo od p. superijorja našega misijona v Cheren, da so tri družine (dve poganski in ena krivoversko-koptična) sprejele krščansko vero in bile, po zadostnem pođuku in primerni pripravi, krščene.

Od različnih podjetij, ki sem jih izvršil, pričakujem od enega posebno bogatega duševnega sadu, namreč od osnove pomisijonjenja zadnjega poganskega roda, ki je še v Eritriji. Preteklega sušca sem prišel do Berentu-ja, glavne vasi ime-

novanega pogankega roda Cunama. Ko sem vse najtatančneje in temeljito prevdaril in preskrbel potrebna sredstva, sklenil sem izogniti se vsakemu odlašanjju, zaupajoč na božjo milost in pomoč dobrotnikov in naročil enemu izmed patrov, da se poda med one nesrečnike, ki še edini ginejo v smrtni senci.

Od tedaj delujejo v Barentu že dva meseca en pater, en brat lajik in dve sestri domačinki in upati je, da to delo ne bode brez uspeha, ker so sprejeli ubogi prebivalci misijonarja z velikim spoštovanjem in razodevajo dobra nagnenja. Do sedaj morajo stanovati misijonarji in sestre še v šotorih, dokler jim blagi dobrotniki ne podarijo toliko denarja, da si zamorejo sezidati dve koči. Ako bi mogli, visokorodna gospa grofica, kaj pomagati pri tem tako svetem podjetju, Vam bomo zelo hvaležni.

Misijon sv. Jožefa v Pôfiré

(Obrežje slonove kosti.)

(Piše apostolski prefekt p. Bedel.)

Splošno. Enajst kilometrov južno od Koroka, v velikanski dolini severnega Obrežja slonove kosti, se nahaja združitev vasi, kakoršne bi težko našel v tej deželi. Prebivalstvo je udano malikovalstvu in kaže malo nagnenja do islama, akoravno ga skušajo vsak dan razširjevati potniki, ki pridejo sem od Nigra in gredo na semnje kola (drevo, iz čigar semena se delajo sladila). Od leta 1902, ko sem prvič potoval skozi ta kraj, me je živo mikala ta važna naselbina. Moja najsrčnejša želja je bila, da bi ustanovil tamkaj misijon. Različne okoliščine so prekrizale moj račun in postalo je Koroko stolica misijonarjev. Toda jaz nisem pozabil svojih vasi; potoval sem večkrat tjakaj in se kmalu spoprijaznil z ondotnimi poglavarji. Stari kralj te dežele me je sprejel posebno prisrčno; zaupal mi je mladeniča, ki je prestopil h krščanstvu in je sedaj krščansko poročen z hčerko tega starega poglavarja. Tudi sam je spoznal našo sv. vero in umrl l. 1908, nekoliko dni po prejemu sv. krsta. Od tega časa mu je sledilo veliko odraslih in otrok v nebesa, po gorečnosti tega mladega kristjana, ki sem ga hotel imenovati za katehista.

Začetki druge postaje. Vedno sem čakal potrebnih sredstev, kar mi pride na misel, da bi pisal Družbi sv. Petra Klaverja. Ljubi Bog me je uslišal, ko mi je poslal svoto 677.25 fr., darilo nekega plemenitega dobrotnika, ki je tako postal ustanovitelj novega misijona.

Stavba. Ko sem se dogovoril s poglavarji radi prostora in plače delavcev, risal sem lahko načrt nove kapele. Približno 50 mož je pričelo pripravljati gradivo, oblikovati na solncu posušeno opeko, žagati les, ravnati spleteno slamo za strehe, dočim je zajemalo 30 žensk in deklíc za delo potrebno vodo. Zarana sem zapustil Koroko, da sem zamogel celi dan na pekočem solncu voditi svoje delavce. Končno, hvala Bogu, bilo mi je mogoče 24. aprila posvetiti svoje poslopje.

Notranjost. — Koča za kapelo: Razdeljena v dva dela, prva polovica 8 m dolga in 4 m široka, bo služila za kapelo ali šolo; drugi del, 4 m² velik, služil bo za patrovo spalnico. Iz posušene opeke sezidane stene so 50 cm debele in 3.50 m visoke. Okroglasta veranda brani pred solncem in silnimi, v tem kraju pogostimi viharji. — Koča za katehiste: Dolga je kakih 10 m, široka 4 m in je razdeljena v tri prostore. Način zgradbe je sličen oni od kapelice. Katehist ima še dve drugi mali koči za perutnino in hlev.

Vodnjak. V sredini dvorišča sem pustil izkopati vodnjak; to je zelo koristno in omogočuje napravo vrta za zelenjavo.

Bil sem zopet enkrat mizar, ko sem vdelal vrata in okna, ki se zelo dobro zapirajo. In mirno se lahko spi, ter se ni treba bati hijen, ki se tu okrog klatijo.

Podrobnosti dohodkov in stroškov:

Prejel od Družbe sv. Petra Klaverja	fr. 677.25
Plača katehista od vinot. 1912 do rožn. 1913, 9 mesecev à 15 fr.	„ 135.—
Obdelovanje zemlje in stavb	„ 400.—
Ostanek	„ 142.25

Morajo se pa še plačati delavci, ki so kopali vodnjak. Dobro bi tudi bilo ograditi posestvo s plotom; zasadil bi rad tudi nekaj dreves. Prostor ima obliko pravilnega čveterokotnika, kojega stranice znašajo po 100 metrov. Torej ima površina 1 hektar. Zadnjič sem prosil oblastništvo kolonije za koncesijo. Tako bo misijonska postaja posestvo.

O pohištvu ne morem govoriti, ker ni ničesar drugzega kot dve plahti in dve stari omari. Napravil bi si rad mizico in postelj. Po trudopolnem dnevu resnično ni razkošje ležati na slamnici, ki je mnogo boljša nego trda plahta. Naj-li ne skuša ohraniti misijonar svoje življenje, da pridobiva, kolikor mogoče dolgo, krščanstvu poganške duše?

Duševna stran. To je pravi namen. Zdaj smo še v skromni dobi začetka, toda upati smemo. Kakih 10 mladih ljudi se je dalo vpisati za katehumene. Nadalje sta pristopila en mlad mož in njegova žena h katehistom. Zadnji jih je

podučeval in v nekaterih mesecih bomo zopet zaznamovali eno krščansko poroko.

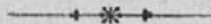
Tu in tam krščujem otroke in tudi odrasle v smrtni nevarnosti. Ko bom imel v Koroki manj dela, se bom večkrat pomudil v tej novi postaji, kjer mi tako ugaja. Kako srečen bi bil, če bi imel dobro kolo, da bi se večkrat peljal tja, vsaj dvakrat na teden! 15 fr. dobi katehist (mladenič, katerega mi je izročil leta 1904 stari kralj). To komaj zadostuje za vzdrževanje in hrano, posebno odkar je radi zgradbe železnice na Obrežju slonove kosti omajeno gospodarsko gibanje, ter poskočila cena živil in v isti meri tudi davki. Naj mi velikodušnost dobrotnikov nakloni, da izboljšam to stanje!

Zaščitnik postaje. Postajo sem izročil pod varstvo sv. Jožefa. Stari kralj je dobil pri sv. krstu ime Jožef in katehist ravno tako, enako je prejel pred enim letom en katehumen sv. krst z imenom Jožef, nakar je osem dni nato zaspal. (Ta otrok je trpel eno leto na strašni trypanosomi t. j. neka vrsta majhnih živalic, ki se zajedo v kri in tekočino hrbtne mozga ljudi in tudi večjih živali in povzročajo hude bolečine.) En kip sv. Jožefa podal bi se tako lepo našemu malemu oltarju!

Po mojem malem načrtu se lahko pregleda dobra lega naše druge postaje, sredi gostega, popolnoma malikovalstvu vdanega ljudstva. Pôfiré, vas poglavarja, šteje 2000 prebivalcev. Ostale vasi sem označil v razmerju s številom prebivalstva. Semenj je vsakih šest dni; to je pač pravi semenj, kateremu ni enakega na Obrežju slonove kosti. Obiskati ga je jako zanimivo in ako mi bode dovolila denarnica, nabavil si bom vse potrebno, da napravim slike, ki so določene za dobrotnike.

Po tem dolgem berilu dovolil si bom, prositi ustanovitelja postaje sv. Jožefa v Pôfiré za pomoč v molitvi, kajti mi potrebujemo pred vsem božje milosti, da moremo spreobrniti ta ljudstva.

Kdo bode podaril misijonarju od sv. Jožefa kolo ali kip sv. Jožefa ali bi hotel vsaj nekaj k temu pripomoči?

Poročila Propagande.

Preč. p. Janez Gerald, iz kongregacije očetov svetega Duha, rojen leta 1858 v Dublinu, bil je imenovan za apostolskega vikarja v Sansibarju in preč. p. Franc Kenemann, iz pobožne misijonske družbe (palotincev), za častnega škofa v Kapsiji in za koadjuterja apostolskemu vikarju v Kamerunu.

Kratka misijonska poročila.

Katoliško društveno življenje v Južni Afriki. Goreči misijonar in župnik v Lüderitzbuctu, N. J. Z. Afrika, p. Hetzeneker, od oblatov sv. Frančiška Saleškega, je ustanovil v svoji župniji v prosep katoliškega življenja in človekoljubnega delovanja dvoje društev: grudna 1910 katoliško mladeniško za domačine pod varstvom najsv. srca Jezusovega s 15 udi dozda in 1. listop. 1912 katoliško žensko zvezo pod vodstvom sv. Matere Božje s 45 udi. To zadnje društvo se poganja s centralo Cöm katoliške ženske zveze, da bi se ji kot postransko društvo priklopilo. Z vpošiljatvijo prvega računskega poročila obeh društev piše p. Hetzen-

ecker naši generalni voditeljici: „Božja previdnost je bila z nami, in upam, da bom mogel po katoliški ženski zvezi razširjati tudi Družbo sv. Petra Klaverja.“

Prosijaki v Afriki. P. Arimatej M. Gratl iz tirolske provincije, bil je imenovan za superijorja novega misijona, ki bi se naj ustanovil v Swasi-deželi, v južni Afriki. 5. kimavca se je napotil tjakaj p. Arimatej z dvema bratoma lajikoma. Dva patra sta že v Verulamu. Swasi-dežela je skoro tako velika kot Tirolska, a še ni bilo v tem ozemlju nobenih misijonarjev; zato se mora poprijeti od začetka. To ustanovitev posebno priporočamo dobrosrčnosti naših bralcev.

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim 21. listopada. V naši sobani, via dell' Olmata 16, je predaval č. p. provincial dominikancev o afrikanskih misijonih in sicer za potnike iz Neapelja, katerim je načelovala duhovščina. Zelo lepe skioptične slike so povečale zanimanje.

25. listop. Praznik sv. Katarine iz Aleksandrije patrone Afrike. Nj. milost. g. Rossi knezoškof v Udine počasti z obiskom našo glavno hišo in prisostuje predavanju č. p. redemptor. Porotteja. Z vsem navdušenjem je navzočih mnogo duhovnikov in več kot 400 romarjev iz knezoškofije Udine. Gledalcem se pokaže cela vrsta skioptičnih slik iz Afrike.

28. listop. Obisk visokoč. škofa Hummel iz Lyonske misijonske družbe, apost. vikarja Zlatega obrežja v spremstvu svojega črnega katehista Franc-a Kodjo. — Istega dne popoldan obiskal je visokoč. škof Givélet iz družbe Jezusove, novi apost. vikar Fianarance na Madagaskarju, našo glavno voditeljico in ji priporočal svoj pred kratkim ustanovljeni vikarijat.

12. grudna. Č. p. Franc Mayr, duhovnik, zvesti dopisovatelj „Odmeva“ že več kot 20 let, pride na mimoidočem potovanju v Rim, da pozdravi našo glavno voditeljico. Priporoča ji prav toplo novi misijon, katerega bo pričel združeno z očetji serviti. Pokrajina te nove ustanove je dežela Swasi, ter pripada apostolskemu vikarijatu Transval. Do sedaj še ni nobeden misijonar prestopil tega kraja, vendar daje nova ustanova kljub temu, radi dobrega stanja ljudstva, najboljše upe.

Ponatis člankov iz „Odmeva“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Sedej 24 K, **Sajovic A.** za odkup in botrinski dar dečka na ime **Alojzij Sajovec** 60 K, **Močnik J.** za odkup in botrinski dar dečka na ime **Jožef** 84 K, **Mravljja M.** prispevek k botrinskemu daru za deklico na ime **Marija** 20 K, **Mravljja F.** prispevek k botrinskemu daru za deklico na ime **Lucija** 20 K, **Kurnik M.** prispevek k botrinskemu daru za deklico na ime **Marija** 20 K, **N. N.** botrinski dar za dečka na ime **Anton** in deklico na ime **Marija** 48 K, **Koderman U.** botrinski dar za dečka na ime **Jožef Koderman** 24 K.

Za semeniščnike: **Pangeršič M.** 3 K 50 v.

Za katehiste: **N. N.** (kot miloščina za sv. leto) 8 K, **Kostanjevec M.** 5 K, **Ekart A.** 20 K, **Zorman N.** 4 K 71 v.

Za kruh sv. Antona: **F. Kupčič** nabral od Celjskih dobrotnikov 12 K, **Premrl F.** 1 K, po **Miglič F.** 12 K, **N. N.** 2 K, **Komac A.** 3 K, po **Pikec M.** 1 K, **Peternel M.** 40 v, **Iglič M.** 4 K 40 v, **Polak N.** 1 K, **Kastelic H.** 1 K, **Sedej A.** 2 K, **Koren J.** 1 K, **Mahnich M.** 4 K, **Javrnik F.** in **M.** 2 K, **Ozebek K.** nabrala 4 K 50 v, **Proj M.** 50 v, **Resnik Iv.** nabral 3 K 50 v, **N. N.** 1 K, **Benedičič M.** 2 K, **N. N.** 60 v, preč. g. **J. Palir** 2 K, **Šturm A.** 2 K, **Kozjan M.** 1 K, **Škof M.** 1 K, **Vraničar A.** 40 v, **Malešič M.** 2 K, po nabiralniku 66 v, **N. N.** 60 v, **Keržič M.** K 10, **Ravnikar F.** 3 K, **Blažič Jan.** 3 K, **Jeraj F.** 4 K, **Burgar F.** 2 K, **Zumer M.** 1 K, **Traven M.** 1 K, **Sovinc M.** 1 K, **Kosec** 3 K, po **Skwarce** 60 v, **Ločičnik F.** 4 K, **Bassa M.** 1 K, **Gorenc M.** 1 K, **Rapuš J.** 30 v, **Marolt F.** 20 v, **Javeršek** 20 v, **Novak M.** 1 K, **Rozman J.** in **M.** 70 v, **Rivec M.** 20 v, **Zupan F.** 20 v, **Primožič M.** 40 v, **Železnikar J.** 5 K, **Primožič J.** 2 K, **Črešnik L.** 5 K v zahvalo, **Tomažič M.** 4 K, **Skok A.** 6 K, **Lah M.** 4 K, **Žitnik J.** 2 K, **Žnidar J.** 2 K, **Burgar R.** 1 K, **Haftner R.** 1 K, **Modic A.** 1 K, **Samec C.** 1 K, preč. gosp. župnik **Plesničar** 1 K.

Za Klaverjev vinar: **Petriček** 40 v, **Koren J.** 60 v, po **Šamperl J.** 2 K 40 v, **Filipič M.** 1 K 40 v, **Žnidaršič J.** nabral 4 K 36 v, **Ločniška M.** 60 v, **Kaiser J.** 60 v, **Koren S.** 1 K, nabrano v tobačni tovarni: po **Končan** 12 K 96 v, po **Širca R.** 50 K, **Cvek M.** nabrala 19 K 20 v.

Za otroško zvezo: Poslano v Ljubljano: 27 K 9 v. **Natančnjeje** glej „Zamorski otrok“, ker je ta list glasilo mladine.

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih oseb: 17 K. nabrano po: **Grebenc J.** 10 K, **Šveglj** 6 K, **Planinc** 3 K, **Premrl** 9 K, **N. N.** 4 K, **Pikec M.** 3 K, **Kočevar M.** 19 K, **Sernak A.** in **M.** nabrali 261 K 82 v, **Stopničšek A.** 20 K, **Benarič** 17 K, **Skwarce** 4 K, **Anderlič J.** 2 K, **Ozebek K.** 4 K, **Šamperl J.** 2 K, **Žnidaršič J.** 2 K, **Grebenc M.** 43 K, **Gselman A.** in **Križanič M.** 42 K, **Rozman M.** 2 K, **Mlač U.** 11 K, **N. N.** 2 K.

Za misijonsko zvezo: po **Sedej A.** 2 K 4 v, **Bassa M.** 50 v, **Koren J.** 60 v, **Koren Am.** nabrala 10 K 30 v, **Beranič T.** 2 K 10 v, **N. N.** 50 v.

Za Klaverjevo Družbo: **Mišič A.** 1 K.

Podporniški prispevki: **Rozman L.** 2 K, **Fajfer A.** in **M.** 4 K, **Bartol U.** 1 K 50 v, **Preč. g. dekan A. Rogač** 3 K, **Špandl A.** 2 K, **Krištan V.** 2 K, **Ogrinc M.** 2 K, **Žalmanek A.** 2 K, **Burgar J.** 2 K, **Mlakar F.** 2 K, **Marn K.** 2 K, **Dular R.** 2 K, preč. g. kanonik **T. Kajdiž** 5 K, preč. g. žup. **A. Šimenec** 3 K, preč. g. dekan **M. Sila** 1 K 50 v, **Tomažič P.** 3 K, preč. g. župnik **P. Režek** 4 K, **Zajc M.** 2 K, **Furlan I.** 2 K, **Šerbinek.** 2 K.

Skupna vsota 1534 K 35 vinarjev.

Poslano v predmetih: **Ferlan M.:** 19 svilnatih rut, čipke, rožne vence, znamke; **Stern P.:** rožne vence in znamke; od več oseb: rabljene znamke in štanjoli.

V molitev se priporoča:

† Gdč. Iv. Demšar, dobrotnica Klaverjeve Družbe; preč. g. župnik **B. Dekleva**; preč. gospod župnik **Einspieler.**

Mašna zveza

v prid afriškim misijonom,
ustanovljena od Družbe sv. Petra Klaverja,
kanonično potrjena

od Nj. e. kardinala Respighi,
generalnega vikarja Nj. Svetosti.

1. Mašna zveza v prid afriškim misijonom sestoji iz 300 sv. maš, ki se služijo vsako leto v kapeli sv. Petra Klaverja v glavni hiši Družbe sv. Petra Klaverja (sedaj v Rimu, via dell'Olmata 16.)
2. Mašna zveza ima dvojni namen:
 - a) da se vsi udje mašne zveze, zlasti ubožnejši, udeležijo duhovnih zakladov omenjenih 300 sv. maš v življenju, kakor tudi po smrti.
 - b) da pridobi pomoči potrebnim afriškim misijonom nov vir denarnih dohodkov, kajti ves znesek, razun odbitka vsakoletnih 600 lir, ki jih dobi mašujoč duhovnik kot ustanovo, je povsem določen v prid afriškim misijonom.
3. Udje mašne zveze dajo enkrat za vselej miloščino v znesku 1 K.
4. Teh 300 maš se daruje na namen udov, za žive in mrtve.
5. V mašno zvezo se vpisujejo tudi otroci in umrli.
6. Duhovnih koristi mašne zveze postanejo udje deležni takoj, ko odštejejo zgoraj omenjeno miloščino.
7. Vsakdo, ki ga je Družba sv. Petra Klaverja za to pismeno pooblastila, lahko sprejema ude za mašno zvezo.
8. Vsak ud dobi v znamenje, da je sprejet, sprejemnico z znakom in podpisom glavne voditeljice Družbe sv. Petra Klaverja.
9. V računskem poročilu o sprejetih in razdeljenih darovih, ki ga predloži Družba sv. Petra Klaverja vsako leto sv. kongregaciji propagande, se bodo najvestnejše navedli tudi darovi udov mašne zveze in koliko se je od tega porabilo.

Opomba: Naznanila in prispevki za mašno zvezo naj se naslovijo na:

Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred Škofijo 8, II. nadstr.

„ „ „ „ Trst, via Sanità 14.

„ „ „ „ Salzburg, Dreifaltigkeitssgasse 12.